

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2005. június 15.*

A T-186/04. sz. ügyben,

az **Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV** (székhelye: Spa [Belgium], képviselik: L. de Brouwer, E. Cornu, É. De Gryse és D. Moreau)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal** (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) (képviselet: G. Schneider, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: angol.

másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtt:

a **Spaform Ltd**, (székhelye: Southampton [Egyesült Királyság], képviselik: J. Gardner és A. Howard barristers),

az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának a Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV és a Spaform Ltd közötti felszólalási eljárással kapcsolatos 2004. február 25-i határozata (R 827/2002-4. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
(második tanács),

tagjai: J. Pirrung elnök, N. J. Forwood és S. Papasavvas bírák,

hivatalvezető: B. Pastor hivatalvezető-helyettes,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. május 25-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM-nak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. október 13-án benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozónak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. október 7-én benyújtott válaszbeadványára,

a 2005. február 1-jei tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 A beavatkozó 1997. augusztus 5-én a közösségi védjegről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján közösségi védjegybejelentést nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM).
- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a SPAFORM szömegjelölés volt.
- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai

Megállapodás szerinti 7., 9. és 11. osztályba tartozó áruk vonatkozásában tették, az alábbi leírással:

- 7. osztály: „szivattyúk, nyomásszabályzók, nyomászelepek”;
- 9. osztály: „nyomásmérő készülékek és eszközök”;
- 11. osztály: „fürdőkádak, örvényfürdő; bugyogó fürdők; mosdókagylók; nagy-nomású vízszugárral felszerelt kádberendezések; zuhanyzók, vízvezetékek”.

4 A bejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 1998. július 27-i, 55/1998. számában hirdették meg.

5 1998. október 27-én a felperes felszólalt a bejelentett megjelölés lajstromozása ellen.

6 A felszólalását a felperes a SPA THERMES és a SPA védjegyekre alapozta, amelyeket az alábbiak szerint lajstromoztak:

- a Benelux államokban az SPA THERMES védjegyet az 555 229. számon 1994. július 26-án a következő áruk és szolgáltatások vonatkozásában lajstromozták:

- 3. osztály: „fehérítőkészítmények és egyéb, mosásra szolgáló anyagok; tisztító-, fényesítő-, súroló-, és csiszolószer; szappanok; illatszerek, illóolajok, kozmetikai cikkek, hajmosó szerek; fogkrémek”;

- 11. osztály: „világító-, fűtő-, gőzfejlesztő, főző-, hűtő-, szárító-, szellőztető-, vízszolgáltató és egészségügyi berendezések, beleértve a vizet szolgáltató, kezelő, tisztító és szűrő rendszereket;

- 42. osztály: „gyógyfürdő tevékenysége keretében nyújtott szolgáltatások, beleértve az egészségügyi szolgáltatásokat; fürdők, zuhanyok és masszázssok”;

- a Benelux államokban az SPA védjegyet a 389 230. számon 1983. február 21-én a 32. osztályba tartozó „ásványvizek és szénsavas vizek, és egyéb alkoholmentes italok; szörpök és más készítmények italokhoz” vonatkozásában lajstromozták.

7 Ami ez utóbbi védjegyet illeti, a felszólalási kérelem nem tartalmazta annak ábrázolását. Ráadásul a felperes a „védjegyeinek a Benelux államokban a 32. osztály [ba tartozó áruk] tekintetében fennálló jó hírnevére” hivatkozott.

8 Az 555 229. sz. bejegyzés tekintetében felszólalásának alátámasztására a felperes a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjára hivatkozott. Ezen túl a 389 230. sz. bejegyzés vonatkozásában ugyanezen rendelet 8. cikkének (5) bekezdésére hivatkozott.

- 9 2000. október 4-én a felszólalási osztály felszólította a felperest arra, hogy terjesszen elő tényeket, bizonyítékokat és érveket a felszólalásának alátámasztására, és tájékoztatta arról, hogy a felszólalás alapos vizsgálata azt mutatatta ki, hogy az elfogadhatatlan a 40/94. rendelet 8. cikkének (5) bekezdése fényében, mivel a védjegy tárgyát képező, jó hírű megjelölést abban nem jelölték meg, illetve hogy nem nyújtottak be egyetlen olyan védjegykiratot, amely alapján e megjelölést azonosítani lehetne.
- 10 2000. december 1-jén a felperes benyújtotta a felszólalási osztálynak a 40/94 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése alapján tett felszólalásának alátámasztására szolgáló védjegykirat másolatát.
- 11 2002. július 31-i határozatával a felszólalási osztály elutasította a felszólalást azzal, hogy a 40/94 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésére alapozott kérelem elfogadhatatlan. A felszólalási osztály a 40/94 rendelet 42. cikkére, valamint a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) (a továbbiakban: végrehajtási rendelet) 18. szabályának (1) bekezdésére alapozta álláspontját. A felszólalási osztály ugyanis úgy ítélte meg, hogy az OHIM rendelkezésére álló információk a felszólalási határidő lejártakor, azaz a jelen ügyben 1998. október 27-én, nem tették lehetővé a jó hírű korábbi védjegy azonosítását. Ráadásul a felszólalási osztály megállapította, hogy a bejelentett megjelölés és a korábbi SPA THERMES védjegy között nem állt fent összevetéveszthetőség a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében.
- 12 2002. szeptember 30-án a felperes fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz e határozat ellen a 40/94 rendelet 57–59. cikke alapján.
- 13 2004. február 25-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az OHIM negyedik fellebbezési tanácsa elutasította a felperes fellebbezését. A fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a 40/94 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésére alapított

elutasítási okot elfogadhatatlanság miatt nem kellett vizsgálni. E tekintetben rámutatott arra, hogy „a szóban forgó védjegybejelentés tárgyát képező megjelölést nem ábrázolták”. A negyedik fellebbezési tanács megállapította továbbá, hogy a SPAFORM és a korábbi SPA THERMES védjegy között nem áll fenn összevetésszerűség a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében.

A felek kérelmei

14 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

15 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- adjon helyt a felperesnek a megtámadott határozat hatályon kívül helyezése iránti kérelmének;
- a feleket kötelezze saját költségeik viselésére.

- 16 A beavatkozó azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- hagyja helyben a megtámadott határozatot;
  - a keresetet teljes egészében utasítsa el;
  - a felperest kötelezze a költségek viselésére.
- 17 A tárgyaláson a beavatkozó kérte, hogy kötelezzék az OHIM-ot a tárgyalással kapcsolatos költségek viselésére azon az alapon, hogy azon nem jelent volna meg, ha az OHIM a kereset elutasítását kérte volna.

A jogkérdésről

Az OHIM kérelméről

- 18 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság adjon helyt a felperesnek a megtámadott határozat hatályon kívül helyezése iránti kérelmének. Az Elsőfokú Bíróság a Bíróság C-106/03. P. sz., Vedral kontra OHIM ügyben 2004. október 12-én hozott ítéletének (EBHT 2004., I-9573. o.) 26. és 27. pontjára hivatkozik. Ebben az ítéletben a Bíróság azt állapította meg, hogy az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 133. cikkének 2. §-a alapján az OHIM alperesnek minősül az Elsőfokú Bíróság előtt, és itt nem jogosult a jogvitának a védjegybejelentő és a felszólaló kérelmeiből és

állításából adódó kereteit megváltoztatni. Az OHIM azonban rámutat arra, hogy nem köteles szisztematikusan védeni a fellebbezési tanácsok megtámadott határozatait. E tekintetben az OHIM az Elsőfokú Bíróság T-107/02. sz., GE Betz kontra OHIM – Atofina Chemicals (BIOMATE) ügyben 2004. június 30-án hozott ítéletének (EBHT 2004., II-1845. o.) 29. és azt követő pontjaira hivatkozik.

- 19 Az Elsőfokú Bíróság felhívja a figyelmet arra, hogy a fellebbezési tanácsnak a felszólalási eljárás keretében hozott határozata elleni keresettel kapcsolatos eljárásban az OHIM nem jogosult az Elsőfokú Bíróság előtt képviselt álláspontján keresztül megváltoztatni a jogvitának a védjegyjelentő és a felszólaló kereseti kérelmeiből adódó kereteit (a Vedial kontra OHIM [hivatkozás fent] ítélet 26. pontja, amely ítélet fellebbezést követően helyt adott az Elsőfokú Bíróság T-110/01. sz., Vedial kontra OHIM – France Distribution (HUBERT) ügyben 2002. december 12-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-5275. o.]).
- 20 Azonban ebből az ítélkezési gyakorlatból nem következik, hogy az OHIM köteles egyik fellebbezési tanácsának határozata ellen benyújtott kereset elutasítását indítványozni. Bár az OHIM-nak valóban nincs meg a szükséges hatásköre ahhoz, hogy keresetet nyújtson be egyik fellebbezési tanácsának határozata ellen, fordított esetben sem kötelezhető arra, hogy valamely fellebbezési tanács minden megtámadott határozatát szisztematikusan megvédje, illetve kötelezően indítványozza minden ilyen határozat ellen irányuló kereset elutasítását (a „BIOMATE”-ítélet [hivatkozás fent] 34. pontja).
- 21 Ebből kifolyólag az OHIM – mint a jelen esetben – a jogvita kereteinek megváltoztatása nélkül kérheti azt, hogy az Elsőfokú Bíróság adjon helyt a felperesnek a megtámadott határozat hatályon kívül helyezése iránti kérelmének.

Az ügy érdeméről

- 22 Keresetének alátámasztására a felperes egyetlen, a végrehajtási rendelet 18. szabálya (1) bekezdésének megsértésére alapított jogra hivatkozik.

A felek érvei

- 23 A felperes azzal érvel, hogy a jelen ügyben a felszólalási osztály, majd az OHIM negyedik fellebbezési tanácsa által megállapított szabálytalanság kizárólag a végrehajtási rendelet 18. szabálya (1) bekezdésének alkalmazására vonatkozott. Ebből kifolyólag szerinte azt kell megvizsgálni, hogy a felszólalási kérelem egyértelműen megjelölte-e azt a korábbi jó hírű védjegyet, amelyen a felszólalás alapult.
- 24 Elismeri, hogy a felszólalási kérelem nem „ábrázolta” azt a megjelölést, amely azon jó hírű védjegy lajstromozásának tárgya volt, amelyen a felszólalás alapult. Azonban ezt a védjegyoltalmat egyértelműen megjelölték azzal, hogy közölték, a lajstromozás országa a Benelux államok, ismertették a lajstromozási számot, annak időpontját, és felsorolták az érintett árukat.
- 25 A felperes rámutat arra, hogy a jogi képviselője által 1998. október 27-én az OHIM felszólalási osztályának benyújtott felszólalási kérelem a formanyomtatvány ötödik oldalán a „jó hírű korábbi védjegy[re]” vonatkozó 69., 70. és 71. rovatokban a következőket tartalmazta:

– „jó hírnév: az egyik tagállamban”;

- „tagállam: Benelux (389 230. sz., 1983. február 21-i bejegyzés)”;

- „a felszólalás alapja: 32. osztály: „ásványvizek és szénsavas vizek, és egyéb alkoholmentes italok; szörpök és más készítmények italokhoz”.

26 Ezenkívül a felszólalási kérelem további rovatai, nevezetesen a „felszólalás indokai [val]” kapcsolatosak, a 6. oldalon megjelölik, hogy „összetéveszthetőség áll fenn a SPAFORM közösségi védjegy és a [felperes részére bejegyzett] SPA védjegy között, amely magában foglalja a gondolati képzettársítást, amely védjegyeken a felszólalás alapul”, míg a felszólalási kérelem 6. oldalának 3. pontja kitér arra, hogy a felperes „a Benelux államokban jó hírnevű védjegyekkel rendelkezik a 32. csoport[ba tartozó áruk] tekintetében”.

27 A felperes szerint a végrehajtási rendelet 18. szabályának (1) bekezdése nem írja elő azt, hogy „ábrázolni” kell azt a megjelölést, amelyen a felszólalás alapul. Azzal, hogy kéri a felszólalás alátámasztására hivatkozott megjelölés „ábrázolását”, amikor az említett szabály pusztán annak „egyértelmű megjelöléséről” rendelkezik, a fellebbezési tanács többet vár el, mint amit ez a rendelkezés előír.

28 A felperes úgy véli, hogy a végrehajtási rendelet 18. szabálya (1) bekezdésének követelményeit a jelen esetben teljesítették. Szerinte az említett rendelet 18. szabálya (1) bekezdésének célja lehetővé tenni a közösségi védjegybejelentő – a felszólalási eljárás keretében alperes – számára azt, hogy a vele szemben hivatkozott jogok azonosítása révén a védelmi jogaival élhessen.

- 29 A felperes azzal érvel, hogy a jelen esetben ez a cél megvalósult. Mivel ugyanis a védjegyoltalom teljes adatainak ismertetésével egyértelműen azonosították azt a jó hírű védjegyet, amelyen a felszólalás alapult, a közösségi védjegybejelentő – a felszólalási eljárás keretében alperes – könnyűszerrel megérthette és ellenőrizhette a benyújtott felszólalás alapját.
- 30 A felperes azzal is érvel, hogy a megtámadott határozatban támasztott követelmények nem felelnek meg az OHIM fellebbezési tanácsainak a végrehajtási rendelet 18. szabálya (1) bekezdésének alkalmazásával kapcsolatos korábbi joggyakorlatának, nevezetesen a harmadik fellebbezési tanács R 870/2001-3. sz., Bridgewater kontra Bridgewater ügyben 2002. március 6-án hozott határozatának.
- 31 Az OHIM szerint a korábbi jognak a végrehajtási rendelet 18. szabályának (1) bekezdésével előírt egyértelmű megjelölése a felszólalás elfogadhatóságának egyik feltétlen feltétele. A korábbi védjegy megjelölésének hiányát később nem lehet pótolni, és a felszólalási osztály nem köteles a felszólalót felhívni annak pótlására. Az OHIM továbbá a felszólalási eljárásra vonatkozó 2004. május 10-i iránymutatásokra hivatkozik, amelyek 1. része 1. fejezete A. pontjának VI. alpontja megkülönbözteti a „feltétlen” és a „viszonylagos” azonosítási elemeket. Így, amennyiben a felszólalási kérelem valamely feltétlen azonosítási elemet nem tartalmazza, a korábbi védjegyet nem lehetne azonosítani, és ebből kifolyólag a felszólalási kérelem nem képezheti a felszólalás alapját. A lajstromszámok és a korábbi védjegy bejelentése feltétlen azonosítási elemnek minősülnek. Ami a viszonylagos azonosítási elemeket illeti, ezek a védjegy ábrázolása, a védjegy típusa, az érintett áruk és szolgáltatások, valamint egyéb olyan adatok, mint a bejelentés vagy a lajstromozás időpontja. Ez utóbbi elemek tekintetében a felszólalónak két hónap áll rendelkezésére arra, hogy az esetleges hiányosságokat pótolja.
- 32 Az OHIM úgy véli, hogy a fennálló érdekekre tekintettel a negyedik fellebbezési tanács álláspontja a korábbi védjegy – jelen esetben szóvédjegy – megjelöléséhez legalább szükséges elemek tekintetében túl szigorú volt. Az OHIM tehát azzal érvel,

hogy a fellebbezési tanács határozata nem indokolt a végrehajtási rendelet 18. szabályának (1) bekezdése értelmében. A felszólalási osztálynak és a fellebbezési tanácsnak szerinte úgy kellett volna tekintenie, hogy a lajstromszám és az érintett tagállam megjelölése elégségesek a korábbi védjegy azonosításához. Következésképpen elegendő lett volna, hogy a felszólalási osztály a végrehajtási rendelet 18. szabályának (2) bekezdése alapján hiánypótlást rendeljen el.

33 Az OHIM szerint a felszólalási osztályok és a fellebbezési tanácsok kezdetben nem mindig közelítették meg ugyanúgy azt a kérdést, hogy a felszólalás alátámasztásához hivatkozott korábbi jog egyértelmű megjelöléséhez mely elemek szükségesek. Beismeri, hogy bizonyos fellebbezési tanácsok szigorú megközelítést alkalmaztak (a második fellebbezési tanács R 1184/2000-2. sz., P-51 Mustang kontra Ford Mustang ügyben 2002. február 25-én hozott határozata és a Bridgewater kontra Bridgewater határozat [hivatkozás fent]). Azonban rámutat arra, hogy ezek a határozatok nem lajstromozott korábbi jogokra vonatkoztak, és léteznek ellentétes fellebbezési tanácsi határozatok (a második fellebbezési tanács R 704/2002-2. sz., Myo Max by CEFAR kontra cefar-centro de estudios de farmacoepidemiologia ügyben 2003. december 19-én hozott határozata. Végül megjegyzi, hogy a felszólalási eljárásra vonatkozó iránymutatások az általa javasolt álláspontot képviselik.

34 A beavatkozó idézi a felszólalás tartalmára vonatkozó, a végrehajtási rendelet 15. szabályának (2) bekezdésében kifejtett feltételeket, amelyek szerint „a felszólalásnak a következőket kell tartalmaznia: [...] a korábbi védjegy ábrázolása és – szükség esetén – a korábbi védjegy vagy a korábbi jog leírása”. Így a beavatkozó szerint a végrehajtási rendelet 15. szabályának (2) bekezdése kifejezetten előírja, hogy a felszólalásnak tartalmaznia kell a korábbi védjegy ábrázolását, vagyis többet annak pusztá leírásánál. Következésképpen a felperes nem tarthatja sérelmesnek azt, hogy az OHIM a felszólalás elfogadhatóságát további feltételtől tette függővé, mivel ez a követelmény kifejezetten a végrehajtási rendeleten alapul.

- 35 A beavatkozó az OHIM korábbi gyakorlatára utal, különösen az első fellebbezési tanács R 662/2001-1. sz., ORANGEX kontra Orange X-PRESS ügyben 2002. március 4-én hozott határozatának 21. pontjára, amely szerint minden felszólalásnak „kellően egyértelműnek és pontosnak kell lennie ahhoz, hogy ne legyen félreértés annak jelentése és terjedelme tekintetében”. Emellett a felszólalási osztály 2218/2004. sz., Atlas Copco AB kontra The Black & Decker Corp. ügyben 2004. július 6-án hozott határozatát is idézi, amely szerint „ahhoz, hogy valamely korábbi védjegyet vagy jogot egyértelműen azonosítottak lehessen tekinteni, legalább ábrázolni kell a védjegyet vagy a megjelölést, meg kell jelölni azt a tagállamot, ahol a védjegyet lajstromozták, bejelentették vagy ahol a korábbi jog fennáll, valamint (lajstromozott vagy bejelentett kereskedelmi védjegy esetén) a bejelentés vagy a lajstromozás számát”.
- 36 A beavatkozó továbbá rámutat arra, hogy szemben azzal, ami a végrehajtási rendelet 18. szabályának (2) bekezdéséből következik, e szabály (1) bekezdése nem írja elő az OHIM számára, hogy kötelezze a beavatkozót az említett bekezdésben szabályozott hiányok pótlására (az első fellebbezési tanács R 129/2003-1. sz., Weekenders Worldwide Trade and Service Kft kontra Gregor Kohlruss ügyben 2004. január 9-én hozott határozatának 24. pontja).
- 37 A beavatkozó hozzáteszi, hogy ezeket a hiányosságokat kizárólag a felszólalási határidő lejárta előtt lehet pótolni. Így az OHIM nem köteles figyelembe venni az e határidőt követően előterjesztett adatokat. E tekintetben megemlíti az Elsőfokú Bíróság T-232/00. sz., Chef Revival USA kontra OHIM – Massagué Marín (Chef) ügyben 2002. június 13-án hozott ítéletének (EBHT 2002., II-2749. o.) 34. és 36. pontját, amely szerint „amennyiben a felszólalásban nem kerülnek teljesítésre a [végrehajtási] rendelet 18. szabályának (1) bekezdésében szabályozott elfogadhatósági feltételek, a felszólalást mint elfogadhatatlant el kell utasítani, kivéve, ha a feltárt hiányosságokat a felszólalási határidő lejárta előtt pótolják”.
- 38 A beavatkozó szerint a felperes túlzottan leegyszerűsítően értelmezte a fellebbezési tanács által megállapított indokokat. E tekintetben megjegyzi, hogy a megtámadott határozat 2., 3. és 13. pontjából kitűnik, hogy egyrészt a felperes a felszólalási

kérelemhez sem a SPA THERMES védjegy ábrázolását, sem annak védjegyokiratát nem mellékelte, másrésztől hogy a korábbi védjegyek közül kizárólag egyre vonatkozóan terjesztett elő információkat, pedig a felszólalás több, a 32. osztály tekintetében fennálló védjegyre hivatkozik, és harmadrésztől hogy a felszólalási határidő 1998. október 27-én lejárt. Márpedig a felperes e határidő lejárta előtt a szükséges információkat nem szolgáltatotta, ahogyan a végrehajtási rendelet 18. szabályának (1) bekezdése előírja. A felperes ugyanis 2000. december 1-je előtt nem nyújtotta be sem a védjegyokiratot, sem az érintett korábbi védjegy ábrázolását.

- 39 A beavatkozó továbbá arra is felhívja a figyelmet, hogy a felperes az OHIM negyedik tanácsa előtt elismerte, hogy a szóban forgó korábbi védjegy egyértelmű azonosítása különbözik egy egyszerű azonosítástól. A felszólaló nem várhatja el ésszerűen az OHIM-tól, hogy az érintett tagállam nyilvántartásában kutatásokat végezzen a védjegy azonosításáért, amikor a felszólaló ezzel az információval rendelkezik. A védjegy azonosítása ugyanis lehetővé kell, hogy tegye az OHIM fellebbezési tanácsa számára az előtte folyó jogviták elbírálását. Az OHIM feladata a felszólalás alátámasztására hivatkozott korábbi jog egyértelmű azonosítása alapján annak eldöntése, hogy valamely prima facie elfogadható védjegybejelentést el kell-e utasítani. A felszólalási kérelem ezt a feladatot könnyítené meg.
- 40 A beavatkozó rámutat arra, hogy a végrehajtási rendelet 18. szabálya (1) bekezdésének célja nem pusztán az, hogy tájékoztassa a felszólalással érintett védjegy bejelentőjét, hanem az is, hogy tájékoztassa az OHIM-ot a felszólalással kapcsolatos tényszerű körülményekről, és így lehetővé tegye számára a jogvita eldöntését. A beavatkozó szerint a felperes ezt a végrehajtási rendelet 18. szabályának (1) bekezdése által szabályozott célt nem teljesítette.
- 41 Végül a beavatkozó emlékeztet arra, hogy a felszólalási osztály a felszólalást mint elfogadhatatlant elutasította azon az alapon, hogy „a felszólalás nem tartalmazott kellően egyértelmű tájékoztatást a be nem jegyzett védjegy formájára vonatkozóan”.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

– A végrehajtási rendelet 18. szabálya (1) bekezdésének értelmezéséről

- 42 A végrehajtási rendelet 18. szabályának (1) bekezdése szerint „[h]a a Hivatal [OHIM] megállapítja, hogy [...] a felszólalás nem jelöli meg egyértelműen, hogy melyik bejelentés ellen irányul, illetve mely korábbi védjegyen vagy korábbi jogon alapul, a Hivatal [OHIM] a felszólalást mint nem elfogadhatót elutasítja, kivéve ha a szóban forgó hiányokat a felszólalás benyújtására nyitva álló határidő lejárta előtt pótolják”.
- 43 Nem vitatott, hogy a jelen ügyben a felperes a felszólalási kérelmében nem ábrázolta a Benelux államokban 389 230. számon lajstromozott SPA szóvédjegyet, amelynek a jó hírnevére a 40/94 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésén alapuló felszólalásában hivatkozott. Azt kell tehát megállapítani, hogy a végrehajtási rendelet 18. szabályának (1) bekezdésével előírt egyértelmű megjelölés megköveteli-e e védjegy ábrázolását.
- 44 Mindenekelőtt rá kell mutatni arra, hogy a végrehajtási rendelet 18. szabálya (1) bekezdésének francia nyelvű változata egyértelmű megjelölésről („l’acte d’opposition n’indique pas clairement”), míg e szabály angol nyelvű változata egyértelmű azonosításról beszél („the notice of opposition does not clearly identify”). Márpedig annak szükségessége, hogy a közösségi jogi rendelkezések különböző nyelvi változatait egységesen értelmezzék, megköveteli, hogy a köztük fennálló eltérés esetén a rendelkezést annak a szabályozásnak a belső logikája és célja alapján kell értelmezni, amelynek az részét képezi (a C-449/93. sz. Rockfon-ügyben 1995. december 7-én hozott ítélet [EBHT 1995., I-4291. o.] 28. pontja és a C-72/95. sz., Kraaijeveld és társai ügyben 1996. október 24-én hozott ítélet [EBHT 1996., I-5403. o.] 28. pontja). A jelen ügyben a végrehajtási rendelet 18. szabályának célja

az, hogy annak a korábbi védjegynek a megjelölése, amelyen a felszólalás alapul, kellőképpen egyértelmű legyen ahhoz, hogy az OHIM és az eljárásban részt vevő másik fél azt azonosíthassák. E cél figyelembevételével az említett két nyelvi változat közötti terminológiai eltérés nem vezet ellentmondáshoz.

45 Ezt követően meg kell állapítani, hogy a végrehajtási rendelet 18. szabálya (1) bekezdésének alkalmazása során a felszólalási osztály nem köteles felhívni a felszólalót a korábbi védjegy egyértelmű megjelölése hiányának pótlására.

46 Egyébként – szemben azzal, amivel a beavatkozó érvel – kifejezett utalás hiányában a végrehajtási rendelet 15. cikke (2) bekezdése b) pontjának vi) alpontjából nem lehet arra következtetni, hogy a végrehajtási rendelet 18. szabályának (1) bekezdése keretében kötelező a korábbi védjegy ábrázolása.

47 Az előzőekből következik, hogy a végrehajtási rendelet 18. szabályának (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az előírja annak a korábbi védjegynek a kellően egyértelmű megjelölését, amelyen a felszólalás alapul, hogy ezáltal még a felszólalási határidő lejárta előtt lehetővé tegye e védjegy azonosítását.

– Az SPA védjegy egyértelmű megjelöléséről

48 Következésképpen meg kell vizsgálni, hogy a jelen ügyben a felszólalási kérelem kellő pontosságú adatokat tartalmazott-e a Benelux államokban 389 230. számon lajstromozott SPA védjegy azonosításához.

- 49 E tekintetben az Elsőfokú Bíróság úgy ítéli meg, hogy azon védjegy lajstromszámának a megjelölése, amelyen a felszólalás alapul, valamint annak a tagállamnak az azonosítása, amelyben ezt a védjegyet lajstromozták, egyértelmű megjelölésnek minősül a végrehajtási rendelet 18. szabályának (1) bekezdése értelmében.
- 50 Márpedig a jelen ügyben nem vitatott, hogy a felszólalási kérelem tartalmazta az alábbiakat:
- „jó hírnév: az egyik tagállamban”;
  - „tagállam: Benelux (389 230. sz., 1983. február 21-i bejegyzés)”;
  - „a felszólalás alapja: 32. osztály: „ásványvizek és szénsavas vizek, és egyéb alkoholmentes italok; szörpök és más készítmények italokhoz”.
- 51 Az Elsőfokú Bíróság továbbá rámutat arra, hogy a felszólalási kérelem egyéb rovatai – például a felszólalás indokaival kapcsolatos rovatok – megjelölték, hogy „összetéveszthetőség áll fenn a SPAFORM közösségi védjegy és a [felperes részére bejegyzett] SPA védjegy között, amely magában foglalja a gondolati képzettársítás veszélyét, amely védjegyeken a felszólalás alapul”, illetve hogy „az SPA Monopole [...] élvezi a védjegyeinek jó hírnevét 32. csoport[ba tartozó áruk] tekintetében a Benelux államokban”.
- 52 Ezek fényében meg kell állapítani, hogy a szóban forgó korábbi védjegyet egyértelműen megjelölték a felszólalási kérelemben. Ezt a megállapítást a beavatkozó érvei nem kérdőjelezhetik meg.

- 53 Ami ugyanis mindenekelőtt az azon védjegyek közötti zavarra vonatkozó érvet illeti, amelyeken a felszólalás alapul, az Elsőfokú Bíróság rámutat arra, hogy az iratokból kitűnik, hogy a felperes a 40/94 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének keretében nem a Benelux államokban 555 229. számon lajstromozott SPA THERMES védjegyre, hanem a Benelux államokban 389 230. számon lajstromozott SPA védjegyre hivatkozott. Továbbá több védjegyre történő hivatkozás a felszólalási kérelemben nem okoz zavart amiatt, hogy bár e kérelem valóban több SPA védjegyről tesz említést, ezek mindegyike különböző lajstromszámmal rendelkezik.
- 54 A felperes azon érvével kapcsolatban, miszerint a felperes a SPA védjegy okiratát nem nyújtotta be, elég felidézni azt, hogy a végrehajtási rendelet 18. szabályának (1) bekezdése nem írja elő, hogy a korábbi védjegy egyértelmű megjelölése céljából a védjegyokiratot be kell nyújtani (lásd a fenti 49. pontot). Ezt a megállapítást megerősíti a végrehajtási rendelet 16. szabályának (2) bekezdése, amely úgy rendelkezik, hogy „ha a felszólalás olyan korábbi védjegyen alapul, amely nem közösségi védjegy, a felszólaláshoz – lehetőség szerint – igazolást kell csatolni a korábbi védjegy lajstromozásáról vagy bejelentéséről, például a védjegyokiratot”. Márpedig – mint a jelen ügyben – e szabály nem teljesítését pótolni lehet a felszólalási eljárás indításától számított határidőn belül, e szabály (3) bekezdésének megfelelően.
- 55 Ami pedig a fellebbezési tanácsoknak a korábbi joggyakorlatára alapozott érveket illeti, az Elsőfokú Bíróság hivatkozik arra, hogy az OHIM határozathozatali gyakorlata nem köti a közösségi jogalkalmazókat (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság T-79/01. és T-86/01. sz., Bosch kontra OHIM (Kit Pro és Kit Super Pro) egyesített ügyekben 2002. november 20-án [EBHT 2002., II-4881. o.] hozott ítéletének 32. pontját). Mindenesetre a beavatkozó által hivatkozott határozatok korábban nem lajstromozott védjegyekre vonatkoznak, amelyek ábrázolása ebből kifolyólag az egyértelmű megjelöléshez elengedhetetlen volt. Márpedig a jelen ügyben nem ez a helyzet, mivel a korábbi védjegy olyan lajstromozott szóvédjegy, amelynek lajstromszáma, illetve az a tagállam, ahol lajstromozták, egyértelműen meg vannak jelölve (lásd a fenti 49. pont).

- 56 Az eddigiekből következik, hogy a felperes által hivatkozott jogalap megalapozott. Következésképpen a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni annyiban, amennyiben az megállapítja, hogy a Benelux államokban 389 230. számon lajstromozott SPA védjeggyel kapcsolatban a 40/94 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése alapján benyújtott felszólalás elfogadhatatlan.

A költségekről

- 57 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az OHIM-ot, mivel pervesztes lett annyiban, amennyiben a fellebbezési tanács határozatát részlegesen hatályon kívül kell helyezni, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a felperes költségeinek viselésére. A beavatkozó, mivel pervesztes lett, maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) OHIM negyedik tanácsának R 827/2002-4. sz. ügyben 2004. február 25-én hozott határozatát részben hatályon kívül helyezi annyiban, amennyiben az**

megállapítja, hogy a Benelux államokban 389 230 számon lajstromozott SPA védjegy vonatkozásában a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet 8. cikkének (5) bekezdése alapján benyújtott felszólalás elfogadhatatlan.

- 2) A keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.
- 3) Az OHIM-ot kötelezi a saját és a felperes költségeinek viselésére.
- 4) A beavatkozó maga viseli saját költségeit.

Pirrung

Forwood

Papasavvas

Kihirdetve Luxembourgban, a 2005. június 14-i nyilvános ülésen.

H. Jung

hivatalvezető

J. Pirrung

elnök